

Ὅπως καὶ ὁ κ. Cambell ἐναρχόμενος ἀποδέχεται ἀπὸ ἅπας τοῖς χριστιανοῖς ἐκδηλοῦται πόθος τὸς πρὸς ἑνωσιν. Ὁ πόθος οὗτος ἀληθῶς ὁ ἐνυπάρχων παρ' ἅπας τοῖς χριστιανοῖς ἐκδηλοῦται καὶ παντοιοτρόπως, εἴτε διὰ φιλικῶν συνδέσμων, εἴτε διὰ διαφορῶν συνδέσμων, καὶ δημοσιευμάτων. Διὰ τῶν τοιούτων ἐξωτερικέσεων οὐδεμία ζημία ἐπέρχεται εἰς τοὺς χριστιανούς τῶν διαφορῶν δογμάτων, τοὺς ἀντίον ἀναπτύσσεται ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἐδραιοῦται ἡ ἀγάπη, ἥτις ἐστὶν ἡ βάσις καὶ ἡ κρηπίς τῶν παρὰγγελμάτων τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οὐτοπία εἶναι ἡ ἰδέα πρὸς ἑνωσιν δογματικὴν, πάλιν ἐναπομένει τὸ κέρδος τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας τῶν διαφορῶν χριστιανῶν ἀγάπης. Ὁ τοιοῦτος φιλικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν χριστιανῶν τῶν διαφορῶν δογμάτων στενότερος καθίσταται παρ' ἐκείνοις ἔνθα οὐδεμία ἐνυπάρχει ἐν τῷ συνδέσμῳ τούτῳ ὑστεροβουλία πρὸς βλάβην τοῦ ἐτέρου μέρους, ἀλλ' ἐνυπάρχει μόνον ὁ σκοπὸς τῆς ἀγάπης καὶ ὁ πόθος καὶ ἡ εὐχὴ ἵνα μία ποιμνὴ καὶ εἰς ποιμὴν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ Οἰκουμένῃ καταστῶσιν. Τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ τοιοῦτον ἔχουσι πρόγραμμα, ὡς λέγουσιν, τὸ ἐν Ρώμῃ περιοδικὸν «Roma e l'Oriente» ὡς καὶ τὸ ἐν Λονδίνῳ περιοδικὸν «Εὐρῆνη» καὶ ἡ ὁμώνυμος τοῦτου εταιρεία.

Ἀρκεῖ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ὅσα τὸ περιοδικὸν
«Roma e l' Oriente» κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ
τοῦ Γένους ἡμῶν ἔγραφεν, ἵνα καταπεισθῇ πόσον ὕ-
πουλος ἀναφαίνεται πᾶσα προσπάθεια τῶν Δυτικῶν
πρὸς ἔνωσιν, ἥτις σκοπὸν ἔχει μόνον τὸν προσηλυτι-
σμόν. Ἐνῶ τούναντίον πασιδὴλον τυγχάνει ὅτι οἱ
Ἀγγλικανοί, ἀνεξαρτήτως τῶν δογματικῶν αὐτῶν
ὅρων, δικπνέονται ὑπ' ἀληθοῦς, χριστιανικοῦ καὶ ἀ-
δελφικοῦ πνεύματος, τιμῶντες καὶ τὴν ὁδοῦ
καὶ τὴν Ἑλληνιστι-
σαν τοῦ προσηλυ-
τισμοῦ καὶ τὴν
σπέρχοντο ἐπὶ τῇ
πον ἵνα ἐξομώσω
αὐτοῦς, τόνισας τὸ κύρος καὶ τὴν
ὀρθοδοξίας. Ἐγὼ δὲ αὐτός, ἐν Γενούῃ τὸ παρε-
ῆτος εὐρισκόμενος, ἤκουσα τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν λεγόν-
των ὅτι, ἀποθανόντος ἐνὸς τῶν ἐκεῖθεν διερχομένων
Ἑλλήνων, ὁ μὲν μισάδελφος Λατίνος ἐπίσκοπος ἐ-
ξεδίωξε τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις με-
τέβη πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ τὴν παρουσίαν Λα-
τίνου ἱερέως κατὰ τὴν ταφὴν, μὴ ὑπάρχοντος ὀρθο-
δόξου, ἐνῶ ὁ Ἀγγλικανὸς ἱερεὺς ἐκήδευσεν προφρό-
νως τὸν νεκρόν.

“Ὅλα ταῦτα εἶναι δείγματα χριστιανικῆς ἀγά-
πης, ἅτινα πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους ἐμφανίζουσιν οἱ
Ἀγγλικοὶ. Οἱ δὲ ὀρθόδοξοι ἐμμένοντες εἰς ὅσα
ἐμαθον, δὲν πρέπει τοιαύτην ἀγάπην ὑπὸ χριστι-
ανῶν ἐκδηλουμένην νὰ ἀποκρούσῃ, ἀλλὰ τοῦναν-
τίον ὑπὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα δέον νὰ διατελῶσιν.
Ὡς ἐκ τούτου εὐνόητος εἶναι ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχον
Ἀγγλικοὶ ἐπίσκοποι καὶ ἐν Πιερρουπόλει καὶ ἐν
Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐν Σμύρνῃ, ἔνθα μάλιστα ὁ θερ-
μοὺργὸς Ἱεράρχης Χρυσόστομος, καὶ παρευρέθη καὶ
ὠμίλησε κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἐκεῖ ἀποθανόντος

